

La peça reflexiona sobre característiques de l'estil de Black Metal: lluny de realitzar un simple arranjament de certs clixés, Carrascosa dissectiona elements característics del gènere, que presenta en figures concretes i atomitzades –sovint fins a suggerir només de manera subtil el seu origen– en l'estil concís i despulat d'elements innecessaris característic del compositor. La interpretació ideal de la peça presenta un joc de llums totalment planificat que amplia la percepció de l'oient i proposa una connotació de ritual i una despersonalització dels intèrprets, trets apreciables en els concerts de Black Metal.

CROSSINGLINES

© Ana Madrid

La formació barcelonina CrossingLines s'ha consolidat com un dels principals exponents de música contemporània a Catalunya, gràcies al fet d'encarregar, estrenar, promocionar i enregistrar obres de la nova generació de creadors. El grup ha participat en nombrosos festivals i temporades de concerts nacionals i europeus, com el Festival de Música Contemporània de Huddersfield, OUT.SIDE, Festival Mixtur, The Sound of Stockholm, MEMMIX, Interval sèries de Placa[base o Mostra Sonora de Sueca, entre molts d'altres. Ha publicat *Bass clarinet and Percussion*, monogràfic del compositor nord-americà Morton Feldman, amb la discogràfica Neu Records, i ha participat en l'enregistrament de *Multiplicitat*, disc del compositor Luis Codera Puza amb el segell austríac *col legno* al costat de grups com Ensemble Modern o Ensemble Recherche. Durant la present temporada, CrossingLines participarà en el cicle Summer in Stuttgart amb els Neue Vocalsolisten Stuttgart, en el Cicle de concerts de música contemporània de la Fundació BBVA a Bilbao i en el cicle OUT.SIDE de noves músiques.

SAMPLER SÈRIES

CROSSINGLINES Spanish Paradox

10 DE NOVEMBRE DE 2016
SALA 3 TETE MONTOLIU

MÚSIQUES DE NOVA CREACIÓ

AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#samplerseries

Segueix-nos a

Amb el suport de:

Sabadell
Fundació

CROSSINGLINES

María Teresa Gómez Ramírez saxòfon • **Víctor de la Rosa Llorente** clarinet • **Laia Bobi Frutos** flauta • **César Roig Espí** trombó • **Mireia Vendrell del Álamo** piano
Feliu Ribera Riera percussió • **Luis Codera Puzo** guitarra eléctrica i direcció artística • **Lorenzo Ferrándiz Carrillo** direcció musical • **Pablo Carrascosa Llopis** suport tècnic

1/	ÍÑIGO GINER MIRANDA
Bilbao 1980	<i>Cinco analogías</i> . Teatre d'ombres per a quatre músics*
(basada lliurement en un text de Charles Avison de 1752) (2016)
Obra encàrrec del CNDM
I. Geometría
II. Planos
III. Chiaroscuro
IV. Figuras principales
V. Composiciones en grupo	12'
2/	RUBENS ASKENAR GARCÍA
Realejos,
Tenerife 1982	<i>Bestiario. O manual de antifábula</i> *, per a ensemble amplificat i electrònic (2016)
Obra encàrrec Sampler Sèries	13'
3/	LUIS CODERA PUZO
Barcelona 1981	φ (<i>phi</i>), per a guitarra elèctrica i electrònica ** (2015)
Encàrrec del "Premio del Colegio de España en París y del INAEM" (2013)	7'
4/	PABLO CARRASCOSA LLOPIS
València 1979	<i>Black</i> *, per a ensemble amplificat i electrònic (2016)	15'
- * Estrena mundial ** Estrena nacional

Concert en coproducció amb el
Centro Nacional de Difusión Musical

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

SPANISH PARADOX Notes de programa

El programa Spanish Paradox mostra diverses cares de la situació actual de les músiques de nova creació a Espanya. Quatre compositors de diferents comunitats autònomes evidencien que, malgrat una dura crisi econòmica que ha minvat considerablement la inversió en cultura i el suport institucional, la nova generació de creadors espanyols ha experimentat un paradoxal estat de gràcia creatiu, sovint des de l'exili.

Íñigo Giner Miranda és un compositor i pianista basc, el treball del qual està fortament vinculat al teatre musical, línia que ha desenvolupat en profunditat amb l'*ensemble* berlinès Die Ordnung der Dinge, del qual és cofundador. La seva música explora sovint les relacions entre el so, l'element visual i l'acte performatiu, aspectes sensibles a *Cinco analogías*. La peça és un teatre d'ombres: quatre músics asseguts al voltant d'una taula manipulen una sèrie d'objectes i d'instruments de percussió darrere d'una pantalla retroil·luminada. El públic aprecia les ombres de les mans, dels objectes, dels instruments i de les baquetes dels músics, i en la seva percepció reconstrueix l'acció i la vincula amb els sons que emeten. La peça està dividida en cinc moviments basats en el text *Essay on musical expression* (1752), del compositor i organista britànic Charles Avison. Avison hi enumera les deu característiques que, a parer seu, uneixen música i arts visuals, cinc de les quals serveixen de punt de partida per a cadascun dels moviments de la peça.

A Bestiario. *O manual de antifábula*, el compositor canari Rubens Askenar mostra la insòlita creativitat tímbrica que caracteritza la seva producció. La peça, per a *ensemble* amplificat i electrònic, planteja una sorprenent exploració de tècniques interpretatives extremes, instruments preparats i ampliats, i l'ús d'objectes i utensilis tot conformant una partitura exuberant organitzada en diverses seqüències amb un cert caràcter ritual. Aquests plantejaments sonors inusuals estan garantits pel sorprenent rigor amb què Askenar prepara les seves partitures, on tots els elements han estat estudiats i fins i tot gravats en vídeo i exemplificats; mostres a les quals els músics poden accedir a través d'un sistema de codis QR. La inspiració de la peça neix de la fascinació per l'obra del pintor, fotògraf i escultor polonès Zdzisław Beksiński.

φ (*phi*), per a guitarra elèctrica i electrònica, del barceloní Luis Codera Puzo, està marcada per la influència que la música improvisada, el noise i sobretot la música realitzada amb sintetitzadors modulars provoquen, a partir de 2013, en el compositor. El seu treball previ s'havia centrat en la creació de situacions sonores amb un plantejament precís i ben delimitat; situacions a les quals pot acostar-se una partitura, però impensables amb la síntesi modular. Després d'aquest xoc estètic, el compositor s'enfronta a noves maneres de fer o d'escoltar música totalment alienes al que li era familiar, experiència tan atterridora com fascinant que, de mica en mica, es plasma en la seva producció. El títol és una metàfora d'aquesta situació: φ és un nombre irracional transcendent, del qual, tot i ser una constant, se'n desconeix la totalitat dels seus díigits; és a dir, que té una presència clara i inequívoca, real i concreta, però que, alhora, s'escapa i resisteix qualsevol codificació completa.

El concert es tanca amb *Black* –escrita pel valencià Pablo Carrascosa Llopis per a *ensemble* amplificat, electrònic i llums– que, al costat de *Blue* –peça estrenada també per CrossingLines– forma part d'un cicle de composicions orientades a reinterpretar gèneres de música moderna des de formacions instrumentals i tradicions musicals diferents.